

Lovforslaget udvider kommunernes nuværende muligheder for at yde støtte til børn og unge med behov for særlig støtte, og det skal ses som et nyt redskab, altså som et supplement til alle de eksisterende tilbud, der er i forvejen. En forebyggende indsats er meget fornuftig, og det er vigtigt, at vi også stiller krav til forældrene om, at de påtager sig et ansvar.

Vi kan bryde mønsteret, hvis vi giver kommunerne værktøjerne. Jeg har forhørt mig og i andre sammenhænge talt med bl.a. socialrådgivere, og de siger, det er påfaldende, at de har måttet gøre forældre opmærksomme på, at det ikke er kommunen, der er børnenes forældre. Venstre ønsker at gøre det meget klart, at ansvaret for børnene er forældrenes, og at det er dem, som skal opdrage og guide deres børn til en god tilværelse.

Jeg vil meget gerne slutte med et citat af lederen fra den lukkede institution Grenen, som siger:

Det er min klokkeklare holdning, at det er vigtigt, at man stiller krav til forældrene om, at de tager ansvaret på sig, for det nytter noget, når de gør det. Citat slut.

Venstre bakker altså lovforslaget positivt op.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger, først hr. Martin Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Anne-Mette Winther: Når forældre ikke giver deres børn tilstrækkelig omsorg, er det så, fordi forældrene ikke magter det, eller fordi de ikke ønsker det? Det kan vel være, at de forældre, vi snakker om her, ikke kan det, fordi de er på kanten af samfundet, har massive sociale problemer, misbrugsproblemer eller psykiske problemer, men mener man virkelig, der simpelt hen er tale om ond vilje, og at de forældre ikke vil deres børn det godt, siden man tror, at der ligefrem skal straffeforanstaltninger til?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg opfatter ikke den gruppe, hr. Martin Lidegaard nævner her, som målgruppen for forslaget. Jeg mener, den er de forældre, som har forældreevnen, men som har givet op. De har brug

for nogle flere redskaber og nogle flere værktøjer, og jeg ved, at man allerede nu i nogle kommuner prøver at løse opgaven ved at give vejledninger og personlig rådgivning om, hvordan de kan udfylde forældrerollen i stedet for at opgive den.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror sådan set, at de fleste partier her i Folketinget er enige om, at det er en god idé at tilbyde forældre hjælp og støtte, så det, jeg tror bliver det største diskussionspunkt i dag, er, om det er fornuftigt at tage pengene fra børnene, hvis forældrene ikke kan leve op til deres ansvar.

Kl. 15.10

Jeg har altså svært ved at se den gruppe, som Venstres ordfører taler om, altså en gruppe forældre, der af ond vilje ikke ønsker deres børn det godt, og som man derfor kan tvinge til at tage forældreansvaret ved at straffe dem. I hvert fald vil jeg sige, at det bliver en svær opgave at definere, hvornår der er tale om den type forældre, og hvornår forældrene simpelt hen ikke kan magte det. Hvis man er så uheldig at blive kategoriseret af en sagsbehandler i kommunen som havende ond vilje, hvor er retssikkerheden så henne for de forældre, der bliver anbragt i den kategori, men selv føler, at de simpelt hen ikke kan magte opgaven? Hvor er retssikkerheden så henne?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Nu kommer jeg jo fra skoleverdenen, og som leder er jeg med i månedlige møder i tværfaglige team, hvor vi netop samler ekspertisen, samtidig med at forældrene møder op, og samtidig med at klasselæreren er til stede.

Kernen i sagen er lige præcis, at de forældre, som har opgivet forældrerollen, som ikke magter den mere og har brug for hjælp, finder ud af, at de faktisk ikke møder modstand fra ekspertisen. De møder ikke modstand fra socialrådgiverne, skolepsykologen og sundhedsplejersken, der er et panel af mennesker, der gerne vil hjælpe, og det viser sig gang på gang, at netop derfor finder man også frem til de gode løsninger. Men i den yderste konsekvens er der i nogle ganske få tilfælde brug for, at betalingen af børnefamilieydelsen stoppes i et kvartal; det er faktisk rigtigt.